

או כל חד וחדר מינכון [או אחד מכלם].
חתומו, או בולכון או כל תרי מינכון,
אוביילו, [הוילכו] את הגט או בולכון או כל
חד וחדר מינכון,
שבאופן זה אין חשש שיפסל הגט אם אחד
מהם לא ישתתף במעשה.

אמר רבא: תקנה זו עדין משaira מקום
למכשול, כי זימנין דגאזו ליה לדיבוריה
[לפעמים יחתוך הבעל ויקוצר בדיבורו],
ואמר רק "בולכון", ולא מוסיף ואמר "כל חד
מינכון", ואתני לאופטולי [זיבואה הגט לידי
פסולן] אם לא יכתבו במעמד כולם או אם
לא יחתמו כולם.

אללא, אמר רבא: התקנה היא שיכתבו בגט
שאמर הבעל בנוסח זה:
אמר לנו פלוני: כתובו כל חד מינכון.
חתומו כל תרי מינכון. אוביילו כל חד
מינכון. ולא יאמר כלל לשון כולם.

יש אומרים לבאר את החלוקת כך: אם מנה
את כולם, התכוון שכולם יעשו זאת יחד,
אבל אם מנה רק את מקצתם התכוון ורק
להקפיד שניים מתוך המוניים יהיו
החותמים, ולא אחרים, אבל לא התכוון
שיחתמו כולם, כי היה ולא מינה את כולם,
הוברר שטרוח הדבר עליו, ואני מעוניין
שכלום יחתמו, لكن אפילו המוניים אינם
צראים לחתום אלא רק מקצתם.

יש אומרים לבאר את החלוקת להיפך: אם
מנה רק את מקצתם, גילה בדעתו של אלו
מקפיד, וצראים כל אותם מניינים לחתום,
אבל אם הוא מנה את כולם, כיוון שלא אמר
"כולם", אינו מקפיד אלא רק שיחתמו בפני
מנין זה, ולא התכוון שיחתמו כולם.

אתקין [התקין] רב יהודה בגיטא דאמר
הבעל במעמד רביים "בולכם כתובו", ויש
חשש שהוא יאמר שהתוכון לכולם, ולא
יחתמו כולם, ונמצא גט בטל, וכן תיקון
שיכתבו בגט שהבעל אמר להם בנוסח זה:
אמר לנו פלוני: כתובו, או בולכון [כולם],

הדרן עליך האומר

שהבעל ביקש מעשרה מסוימים שיחתמו, וכך
אין חשש לתקלה.

חוץ מהsofar, לא פסלו. ובבא רריטב"א הטעם,
שהיות וכאן הבעל ביקש מהרבה עדים לחתום,
אם הסופר לא יחתום אין לו קפידה, כיוון שיודע